ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

17DE JAARGANG | DINSDAG 5 JUNI 1956 | No. 2542

De bezoldiging en pensioenregeling van de Gevolmachtigde Minister

De indiening van het ontwerp, dot beoogt verdere uitvoering te geven aan de door de nieuwe Staatsregeling voorgeschreven uitvoerende landsverordeningen, ten aanzien van de gevolmochtigd minister is door de Staten toegejuicht. Zowel wat de strekking ols wot de inhoud van het ontwerp betreft, konden de leden aon het woord zich in het algemeen daarmede verenigen.

Enkele andere leden merkten op zich niet te kunnen verenigen met de grondgedachte, waarop het voorgestelde nieuwe systeem van toekenning van pensioen gebaseerd is. De overwegingen, welke geleid hebben tot de invoering van dit systeem zijn in de eerste plaats — zo luidt de Memorie van Toelichting ten aanzien van dit punt — dat „het billijk wordt geacht aan de gewezen Gevolmachtigde Minister na zijn aftreden direct van inkomsten te verzekeren, indien hij niet aanstonds in de gelegenheid of voornemens is" inkomsten te genieten of te gaan genieten in verband met arbeid enz. Naar de mening dezer leden zal het onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden tot de uitzonderingsgevallen behoren, als een Gevolmachtigde Minister na zijn aftreden als zodanig geen inkomsten zal genieten dan wel kunnen genieten. In elk geval zal zulks niet verwacht kunnen worden, indien hij vóór het aanvaarden van zijn ambt een zelfstandig beroep uitoefende. De leden aan het woord achten het dan ook te vergaand, dat men de belanghebbenden wenst te verzekeren van de toekenning van een direct ingaand pensioen en bovendien van een overbruggingstoelage. Immers dient door de toekenning van de overbruggingstoelage de redelijkheid van de toekenning van direct ingaand pensioen vervallen te worden geacht.

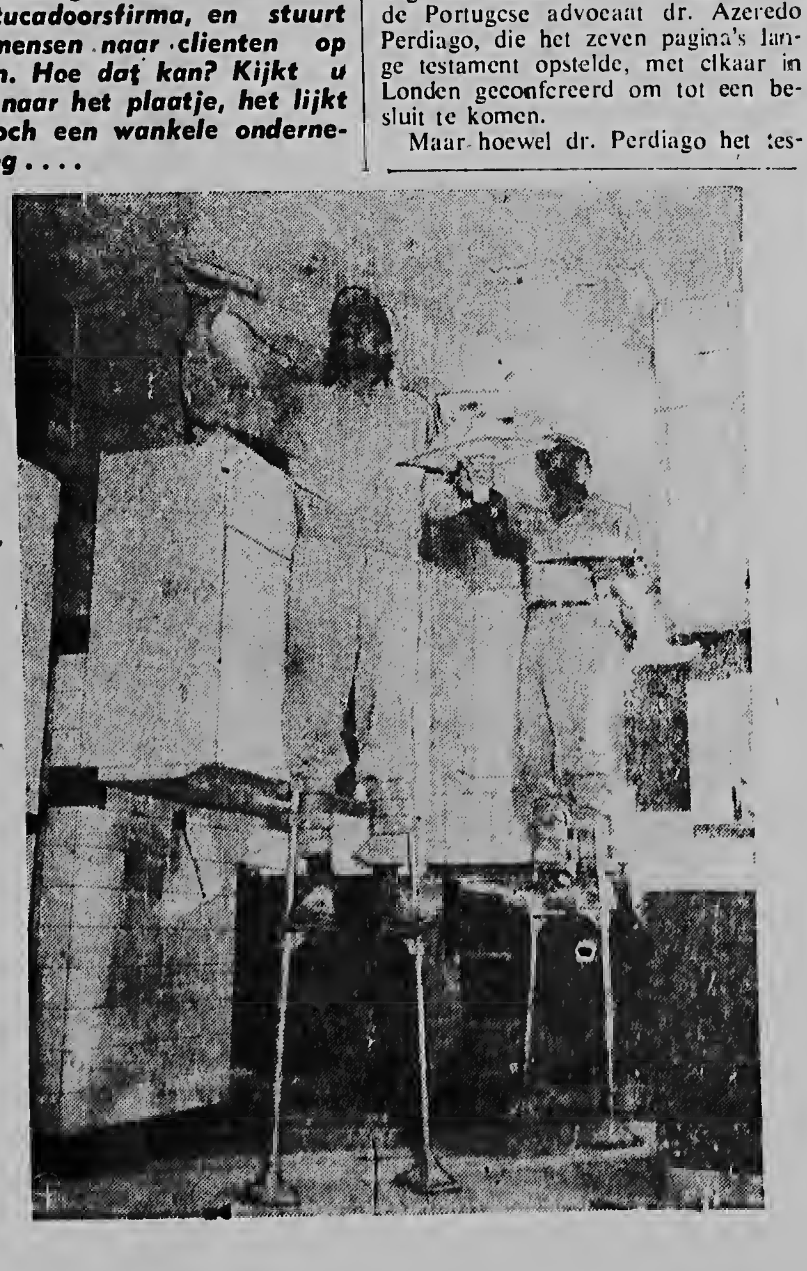
In tegenstelling tot het dienaangaande in de Memorie van Toelichting vermelde zijn de leden aan het woord voorts van mening, dat de toekenning van het pensioen niet afhankelijk gesteld mag worden van de vraag of de afgetreden Gevolmachtigde Minister inkomsten uit beroep, arbeid of bedrijf geniet, m.a.w. dat hij, onafhankelijk van zijn leeftijd, gepensionneerd zou word enop het moment, dat hij, al of niet naar eigen goeddunken, buiten het genot van inkomsten uit andere bron zou komen te verkeren. De verplichting, die de gemeenschap op zich zou moeten nemen als een erkenning voor de door de Gevolmachtigde Minister zo belangrijke, aan de Lande bewezen diensten, behoort niet verder te gaan dan het toekennen van een redelijk pensioen tegen de tijd, dat de betrokkene geacht kan worden pensioenrijp te zijn, welke tijd volgens alle hier te lande geldende pensioenregelingen bepaald is op het tijdstip van het bereiken van de 50-jarige leeftijd. In geen geval kan het redelijk genoemd worden de gemeenschap de verplichting op te leggen om een gewezen functionaris vóór het bereiken van de 50-jarige leeftijd in het genot van pensioen te stellen, indien de betrokkene zich — gelijk de Memorie van Toelichting vermeldt — „om te zijner beoordeling staande redenen uit arbeid, beroep of bedrijf wenst terug te trekken".

Gelijk in de Memorie van Toelichting vermeld, wordt voor de Gevolmachtigde Minister een bezoldiging voorgesteld, in grote trekken overeenkomende met de bezoldiging van de Nederlandse Ministers. De reden hiertoe zou, aldus de Memorie van Toelichting, gelegen zijn „in de nieuwe verhoudingen in het Koninkrijk en de belangrijkheid van de functie, welke onder meer met zich medebrengt, dat hij bij de behartiging van Koninkrijksaangelegenheden op gelijk niveau met de Nederlandse Ministers deelneemt in het overleg van de Raad van Ministers van het Koninkrijk". Het heeft evenwel de aandacht getrokken, dat in afwijking van deze grondslagen bij de bepaling van het pensioenbedrag blijkbaar andere maatstaven hebben gegolden. Gaarne zou in dit verband vernomen worden welke hiertoe de redenen zijn geweest.

Enkele leden verzochten te mogen vernemen of ten aanzien van de Gevolmachtigde Minister, die geen Overheidsbetrekking bekleedt en gedurende zijn ministerschap inkomsten blijft behouden uit zijn particuliere zaken, een korting op de ministeriële bezoldiging zal worden toegepast.

Gaarne zouden enkele leden tenslotte vernemen of in de jaarwedde van de Nederlandse Minister, welke bij de bepaling van de grotote van de bezoldiging van de Gevolmachtigde Minister als vergelijkingsbasis genomen is, ook niet een vergoeding voor representatiekosten begrepen is.

Geen stellages meer, adverteert een stucadoorsfirma, en stuurt zijn mensen naar clienten op stelten. Hoe dat kan? Kijkt u maar naar het plaatje, het lijkt ons toch een wankele onderneming ....



Sensationele proces tussen Portugese Regering en olie-vorst te wachten

De olievorst, Calouste Gulbenkian, ook wel genoemd Mr. 5%, omdat hij van de winsten op de Iraakse olievelden gemaakt, 5% trok overleed verleden jaar juli in Lissabon op 86 jarige leeftijd. Hoewel Calouste Gulbenkian een zwijgzaam man was, was het niettemin bekend, dat de oliemagnaat fabelachtige rijkdommen, zowel in baar geld als in kunstschatten had vergaard. In zijn testament heeft Gulbenkian 30 miljoen gulden bestemd voor liefdadige doeleinden, maar er is 'n felle strijd ontstaan over het beheer van het kapitaal tussen Gulbenkian's zoon en de Portugese regering.

Het kapitaal is ter beschikking gesteld voor de wetenschappelijke en artistieke opleiding van de mens. In Londen, waar de zoon van Gulbenkian, de zestig-jarige Nubar Gulbenkian vertoeft, heeft de laatste opgemerkt dat hij besloten is de rest van zijn leven te wijden aan de vervulling van de wens van zijn vader. De Portugese eis is gebaseerd op de wens van de oliemagnaat, dat het hoofdkwartier van zijn stichting in Lissabon zou zijn.

Gesteund door dr. Salazar, de Portugese premier, staan de autoriteiten erop, dat, indien de stichting haar zetel in Lissabon zou nemen, zij recht hebben op controle over het geld en op de uitbetaling ervan.

Deze poging om de macht over het legaat in de wacht te slepen wordt heftig bestreden door Nubar Gulbenkian en Lord Ratcliffe, de Britse advocaat, die door mr. „Vijf Percent" als directeur van de liefdadigheidsinstelling was aangewezen.

Gedurende de laatste negen dagen hebben Nubar Gulbenkian, Lord Ratcliffe — 20 jaar lang de vertrouweling van Calouste Gulbenkian — en de Portugese advocaat dr. Azeredo Perdiago, die het zeven pagina's lange testament opstelde, met elkaar in Londen geconfereerd om tot een besluit te komen.

Maar hoewel dr. Perdiago het testament ontwierp voor Gulbenkian .. hij is óók het instrument van de Portugese regering om Lord Ratcliffe papieren te tonen, die deze regering de controle moeten geven.

Verleden week vloog dr. Perdiago weer naar huis terug van London Airport, zonder dat men tot overeenstemming was gekomen en met alleen maar de verzekering van Nubar Gulbenkian dat er met zijn vaders idealen niet gespot kon worden.

Maar de Portugezen denken, dat zij niet verliezen kunnen. Volgens hun wetten kan een testament ongeldig worden verklaard, tenzij de reglementen van een voorgestelde liefdadigheidsinstelling ter goedkeuring worden voorgelegd binnen 12 maanden na de dood van de erflater (Calouste Gulbenkian overleed op 20 juli verleden jaar).

Geen reglementen

Dit betekent, dat wanneer de Portugese regering weigert die termijn te verlengen, wat Nubar Gulbenkian hoopt, de reglementen binnen 52 dagen moeten worden voorgelegd.

Er bestaan nog geen reglementen. Ook kunnen zij niet samengesteld worden zonder Lord Ratcliffe die vertelde: „Ik heb weer geweigerd op het ogenblik beheerder te zijn. Het zal van de reglementen van de stichting afhangen of ik het ambt zal aanvaarden".

Nubar Gulbenkian legde er de nadruk op, dat hij geen enkel persoonlijke interesse heeft voor het kapitaal.

„Ik heb al meer geld dan ik kan gebruiken. Mijn zuster en ik zijn niet van plan het testament te bestrijden ten bate van ons zelf. Maar ik was er niet op voorbereid, dat er met mijn vaders testament gesold zou worden.

Het is schandalig. Zijn bedoelingen zijn duidelijk genoeg, hoewel de terminologie van het testament wel een beetje duidelijker had kunnen zijn.

De moeilijkheid is, dat vader dacht dat hij nog 20 jaren had om zijn plannen met zijn geld uit te werken. Zijn grootvader werd 106 jaar, en mijn vader meende, dat hij nog wel langer zou kunnen leven met de moderne wetenschappelijke medische zorg.

Ik wil mijn leven niet eindigen in een worsteling met de wet, en ik zal processen op alle mogelijke manieren proberen te voorkomen. Maar als Lord Ratcliffe, die mijn vader zeer bewonderde, het testament wil verdedigen tegen de Portugese eis, dan zal ik hem steunen".

11.500 VERKEERSDODEN IN VIER MAANDEN

NEW YORK. — In de eerste vier maanden van 1956 zijn, blijkens een mededeling van de Amerikaanse Nationale Veiligheidsraad, 11.500 Amerikanen bij verkeersongelukken om het leven gekomen. Indien het aantal slachtoffers in de overige acht maanden verhoudingsgewijs met dit getal overeen zal komen, zullen in 1956 42.000 Amerikanen bij verkeersongelukken het leven laten.

Sergeant van „dodenmars" was dronken

Sergeant Mckeon, die begin vorige maand 78 mariniers op een 'dodenmars' een moeras van Zuid-Carolina indreef, deed dit onder invloed van sterke drank.

De bevelhebber van het Amerikaanse korps mariniers heeft dit gezegd in een rapport, dat hij aan een congrescommissie heeft uitgebracht. Generaal Pate zegt in dit rapport, dat op Parris Island, waar zes rekruten de dood vonden tijdens een afschuwelijke mars ('om hun discipline te leren') verkeerde gebruiken waren ingeslopen. Hij heeft de commandant van het kamp van zijn functie ontheven en een algehele reorganisatie in het opleidingscentrum gelast.

Op de bewuste dag had de sergeant van de ochtend tot de avond wodka zitten drinken. Toen had hij tegen de jongens van zijn peloton gezegd, dat hun gebrek aan diselipine hem niet beviel en dat hij hen die nacht een mars door het moeras zou laten maken. Zij die niet kunnen zwemmen zullen verdrinken en zij die wel kunnen zwemmen, worden wel opgegeten door de haaien,' had hij gezegd.

PERZISCHE PRINSES ONTVOERDE TROONOPVOLGER

NEEFJE VAN DE SJAH KRIJGT FRANSE OPVOEDING

In maart 1955 vertrok een Perzische prinses, Porisienne van geboorte, met haar zoontje uit Teheran noar Europo. Zij wos de weduwe van prins Ali Reza Pahlevi, de troonopvolger en broer van de sjah, die bij een vliegramp om het leven was gekomen. Het Perzische hof eiste het kleine prinsje, Patrick, op omdot hij no de dood van zijn vader troonopvolger wos geworden, moor zijn moeder slaogde er in met hem het land uit te komen.

Prinses Christiane is alles behalve een treurende weduwe. Zij is een knappe jonge vrouw die het leven niet ernstiger neemt dan nodig is.

Toen een journalist haar gevonden had trokken er even diepe rimpels in haar voorhoofd maar die verdwenen weer toen hij haar had beloofd niet te zullen verklappen waar zij met haar zoontje woont.

„Hoe hebt u prins Ali eigenlijk leren kennen", was de vraag.

„Op de Perzische ambassade. Mijn zuster is getrouwd met een Perzische student, die inmiddels hoogleraar in Teheran is geworden.

Twee „hoven"

Ik ging vaak uit met de kinderen van de ambassadeur en de prins ging dan met ons mee. Dat is nu ongeveer negen jaar geleden. De tegenwoordige sjah zat toen al op de troon. De prins sprak vaak met mij over hem.'

Men vroeg haar of de prins alleen maar met haar had gepraat over het Perzische hof.

„Nee, hoor; maar al vrij gauw begon hij mij het hof te maken en toen ik met vakantie naar familie in Biarritz ging, reisde hij mij na.

Ik mocht hem graag. Hij was intelligent en echt mannelijk flink. Al gauw vroeg hij mijn ouders om mijn hand. Ik had hem toen mijn hart al geschonken. Op 20 november 1946 trouwden we, voor de burgerlijke stand."

Eerst hadden ze in Parijs vlak bij het Trocadero gewoond, in een flat die een Perzische kennis had afgestaan. Later waren ze verhuisd naar het Palais d'Orsay.

Geldsgebrek

„Toen ik nog maar pas in verwachting was ging ik weer bij mijn ouders thuis wonen, vlak bij de place Victor Hugo. Mijn man vond dat ook het beste.

Vervelend was dat er helemaal geen geld kwam uit Teheran. Toen het al te lang duurde besloot mijn man er heen te gaan. Hij beloofde mij dat hij gauw zou schrijven en zo vlug mogelijk zou terugkomen.

Ik kreeg wel brieven, maar hij kwam niet terug. Drie jaar lang waren wij van elkaar gescheiden."

Vals paspoort

De prins had getracht haar toegang te verschaffen tot het Perzische hof, maar zijn herhaalde dringende verzoeken werden afgewezen. Hij besloot toen zijn vrouw en zijn zoontje op een vals paspoort naar Perzië te laten komen.

„Ik ging meteen op zijn voorstel in want de jarenlange scheiding begon mij te zwaar te vallen. Op de valse passen ging ik met mijn zoontje op reis. Mijn man was dolbij toen wij in zijn paleis aankwamen. Zijn moeder was in de wolken met ons zoontje. Het was toen een schattig joch.

Ik vertoonde mij zelden buiten het paleis en als ik uitging was het steeds onder geleide van een chauffeur van het paleis."

Jobstijding

Zij waren zeer gelukkig met elkaar en waren al gauw de jarenlange scheiding geheel vergeten. Maar op zekere dag kwam er voor haar een onheilstijding.

„Ik was versuft van verdriet toen men mij vertelde dat mijn man tijdens een vliegtocht om het leven was gekomen. Omdat ik in een mohammedaans land woonde mocht ik niet eens mee op zijn begrafenis".

In angstige spanning wachtte zij op wat er verder zou geschieden. Een maand lang gebeurde er niets. Toen kwam een Pers bij haar op bezoek die vertelde dat de verdere opvoeding van haar zoontje aan hem was toevertrouwd. Hij wilde het kleine prinsje meenemen.

„Ik weiger mijn zoontje in de steek te laten en gaf niet toe, hoe men ook aandrong en dreigde in de daarop volgende weken".

Geen echtscheiding

Op zekere dag kwam er een ander, die haar een stuk voorlegde, dat zij moest tekenen.

„Het was een echtscheidingsakte. Ik zei dat ik mij niet kon laten scheiden van mijn man omdat hij al dood was".

Later heeft men in Perzië beweerd dat zij al voor de dood van de prins was gescheiden.

„Ik heb nooit iets ondertekend. Mijn man had mij herhaaldelijk op het hart gedrukt dat nooit te doen".

Christiane Cholewsky glimlachte toen men haar vroeg of het waar is dat het Perzische hof haar zoontje niet langer erkent als troonopvolger.

„Och, hij is nog maar acht jaar. Dat moet later maar tussen Perzië en hem worden uitgemaakt. Op het ogenblik is het voor mij het voornaamste dat ik hem die opvoeding kan geven waarop hij recht heeft. Gelukkig zorgen mijn vader en mijn zwager er voor dat ik dat doen kan. Hoe dan ook, mijn zoontje is een neefje van de Shah".

Kindermeisje

Het staat voor haar vast dat het Perzische hof haar zoontje wel degelijk in het oog laat houden. Zij gelooft dan ook dat hij in Teheran nog steeds als de troonopvolger wordt beschouwd. Trouwens, toen zijn grootmoeder, de moeder van de Shah, in Parijs was wilde zij hem speelgoed komen brengen.

De draad van haar verhaal weer opvattend vertelde zij dat zij in Teheran eerst bezoek had gekregen van de politie toen zij niet wilde toegeven en dat zij ten slotte op 15 februari 1955 over de grens was gezet. Met haar zoontje was zij vertrokken ..... op het valse paspoort dat zij teruggekregen had. In het paspoort was de aantekening geplaatst dat zij het kindermeisje van het prinsje was.

De rest weet u. In Rome kreeg ik weer narigheid. Toen ik even mijn hotelkamer had verlaten om naar de Franse ambassadeur te gaan, kreeg ik te horen van de Perzische vertegenwoordiging daar dat ik met het kind wilde vluchten. Ik moest op mijn kamer blijven en de politie hield de wacht voor de deur.

Ten slotte kreeg ik toestemming met mijn kind te gaan wonen in Gstaad in Zwitserland. Daar ben ik niet lang gebleven. Zodra ik de kans schoon zag ben ik met Patrick naar Frankrijk teruggegaan."

Rechten

„Toen keizerin Soraja in Frankrijk was heb ik tevergeefs geprobeerd in verbinding te komen met de chef van het protocol. Ik wilde voor Patricks rechten opkomen en voor de mijne. Ik ben immers de wettige vrouw van de broer van de shah? En Patrick is de erfgenaam van de Perzische troon.

Maar dat is niet mijn liefste wens. Voor alles wil ik mijn zoon bij mij houden. Als moeder heb ik het volste recht hem groot te brengen als een prins, hem op te voeden tot man".

Militaire jeeprit



Vorige week werd een driedaagse jeeprit voor militairen in Nederland gehouden, welke werd georganiseerd door de Militaire Commissie voor automobiel en motorwedstrijden. Ter gelegenheid van het tweede lustrum van deze commissie kreeg de jeeprit een Internationaal karakter: Er voerd door Engelse, Belgische en Luxemburgse equipes aan deel genomen. De foto toont een van de Nederlandse jeeps die de tocht vanuit de Chassekazerne te Breda begon.

Stond Zweden in jongste oorlog aan de zijde van Duitsland?

Duitse Nazis betaalden Amerikanen om isolationisme te propageren

WASHINGTON.: — Het State Department heeft nu Duitse documenten uit de periode van 18 maart tot 22 juni 1940 gepubliceerd als negende deel in de serie publicaties betreffende de Duitse buitenlandse politiek in de periode van 1918 tot 1945. Volgens deze documenten werkten nazi-propagandisten samen met een bekend republikeins Amerikaans congreslid in een poging om de republikeinse nationale conventie van 1940 een isolationastisch programma te doen aannemen.

De documenten noemen geen naam maar in een voetnoot wordt verwezen naar een in 1940 verschenen advertentie waaronder de handtekening van Hamilton Fish, een toenmalige republikeinse afgevaardigde van New York, voorkwam en waarin gewaarschuwd werd buiten de oorlog te blijven. Fish verklaarde in commentaar hierop, dat hiervoor geen cent Duits geld was gebruikt.

De meeste thans gepubliceerde documenten zijn telegrammen naar Berlijn van Hans Thomsen, Duitse ambassaderaad te Washington in 1940. Deze seinde op 12 juni van dat jaar naar Berlijn, dat de isalationisten het klaarblijkelijk gingen afleggen.

In een telegram van de Duitse ambassadeur te Madrid, Storher, aan Von Ribbentrop wordt gezegd dat Franco, toen hem op 10 mei 1940 door middel van zijn minister van buitenlandse zaken mededeling was gedaan van de Duitse inval in Nederland en België, zei: „De Duitsers zien het goed; zij vinden altijd de juiste plaats op het juiste moment": Aldus meldt A.F.P.

Op 27 mei 1940 deed de Duitse ambassadeur bij het Vaticaan, Bergen, Von Ribbentrop weten, dat hij „vertrouwelijk vernam dat op het staatssecretariaat de mening was uitgesproken dat het voor Frankrijk het beste zou zijn een aparte vrede te sluiten en dat Engeland alleen zou moeten blijven vechten".

Aan de vooravond van de Duitse invasie in Noorwegen, 7 april 1940, gaf Von Ribbentrop aan de Duitse gezant te Oslo opdracht om een Duitse bezetting aan te bieden als het enige middl om te verhinderen dat Scandinavië door Frankrijk en Groot-Brittannië in een oorlogsgebied zou worden herschapen en om Noorwegen neutraal te houden.

Wat Denemarken betreft: op 9 april telegrafeerde de Duitse gezant te Kopenhagen, Rethe-Fink, aan Von Ribbentrop: „Ik heb mijn eerste demarche ondernomen. Na een kabinetsraad onder leiding van de koning hebben de Denen al onze eisen ingewilligd. Onder protest tegen ons optreden proberen zij kalm en correct in het onvermijdelijke te berusten".

De stukken van de Wilhelmstrasse maken ook melding van aarzeling aan de kant van Mussolini om zijn troepen naast de Duitse legers te stellen. De Duitse ambassadeur te Rome, Mackensen, telegrafeerde op 18 mei aan Von Ribbentrop, dat Churchill in een boodschap aan de Duce had verklaard, dat Engeland, al werd het overal op het vasteland verslagen, het tenslotte met de hulp van Amerika zou winnen.

Volgens een bericht van Reuter verzond de Duitse ambassadeur te Washington ook een telegram, waarin het Duitse ministerie van buitenlandse zaken werd verzocht 20.000 dollar toe te staan als hulp voor het verschijnen van vijf boeken met isolationistische strekking, van de hand van bekende Amerikaanse schrijvers. Dit verzoek werd ingewilligd.

De documenten bevatten voorts een overzicht van de ontmoeting tusen Hitler en Mussolini, die 18 maart 1940 aan de Brenner-pas werd gehouden. Zij bevatten verder aanwijzingen voor scherp gevoerde onderhandelingen tussen Duitse en Sowjet-economen, voor de Duitsers de Sowjet-Unie — medio dio 1941 — aanvielen.

Tenslotte is de inhoud gepubliceerd van de belangrijkste brieven, die Hitler en Mussolini elkander in de periode van 18 maart — 22 juni 1940 hebben geschreven.

De Zweedse minister van buitenlandse zaken tijdens de oorlog, Christian Guenter, zou volgens de Duitse documenten in een onderhoud met een functionaris van de Duitse ambassade in Stockholm hebben verklaard, dat Zweden een strikte neutraliteit zou handhaven, doch dat het „in overeenstemming met zijn historische traditie", aan Duitse zijde stond.

Christion Guenther heeft dit bericht tegengesproken. In een verklaring aan het Zweedse persbureau T.T. heeft Guenther verklaard, dat de Duitse berichten uit Stockholm in het voorjaar van 1940 „een walgelijke bevestiging zijn van het feit, dat Hitlers gezant in Stockholm, de prins van Wiede mij en andere Zweden op een wijze hebben aangehaald, die niets met de werkelijkheid te maken had".

Guenther ontkent ooit dingen gezegt te hebben, die door de prins van Schnurre aan Berlijn waren gerapporteerd. „Ik heb nooit gezegd, dat Zweden „in zijn hart" aan Duitslands kant stond, evenmin heb ik gezegd, dat wij misschien met Duitsland in de oorlog zouden gaan. Ik heb herhaaldelijk de nadruk op gelegd, dat wij neutraal zouden blijven en iedere mogendheid, die ons zou willen dwingen onze neutraliteit prijs te geven, als onze vijand zouden beschouwen".

De Spaanse ambassadeur in Londen, de hertog van Alva, verklaarde in 1940 in een verslag aan zijn regering, dat het moreel van de Britse marine slecht was, doch dat van de R.A.F. uitstekend.

De hertog geloofde dat „het Britse volk als geheel naar het eind van de oorlog" verlangde.

BRUINZEEL BOUWT NIEUWE FABRIEK

ZAANDAM — Een groot gebrek aan ruimte heeft de directie van Bruynzeel in Zaandam doen besluiten een nieuwe vloerenfabriek te bouwen. De eerste paal voor deze fabriek werd gisteren geslagen. De oude vloerenfabriek zal worden betrokken door de triplexafdeling, die eveneens aan ruimtetekort leed.

Een nieuw laboratorium voor de deurenfabriek en een nieuw kantoor voor de fineerfabriek staan eveneens op stapel.



Een jeugdige onderwijzer, Fred Cutlip, die les geeft op de lagere school in Lawndale, Illinois word geacht de jongste in het korps onderwijzers van Amerika te zijn. Hij is zojuist 19 jaar geworden en maar vier jaar ouder dan de oudste leerling. De schoolopziener in dit district is zeer tevreden over de verrichtingen van onderwijzer Cutlip, die een briljant leerling was in zijn eigen schooljaren.

Herbert Hoover Jr.:

Amerika moet meer olie invoeren

DALLAS: — De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken Herbert Hoover Jr. heeft verklaard, dat de Verenigde Staten vermoedelijk „aanzienlijke hoeveelheden petroleum in de komende jaren" moeten invoeren. Hoover, die sprak op de jaarvergadering van de Interstate Oil Compact Commission, zei, dat, wat de Aemrikaanse petroleumsituatie aangaat, het erom gaat het snel toenemende verbruik in evenwicht te brengen met de beschikbare produktie en reserve. In 1955 bereikte de Amerikaanse binnenlandse produktie een nieuw hoogtepunt van 6.800.000 vaten per dag; de binnenlandse vraag overschreed 7.500.000 vaten per dag. Het verschil tussen de binnenlandse vraag en de produktie moet worden opgevangen door de invoer van „iets minder dan 800.000 vaten per dag", aldus Hoover.

„Het is van het grootste belang, dat onze invoerpolitiek het streven naar olie-exploratie in eigen land metterdaad bevordert door het toepassen van steeds betere technieken bij het ontdekken en de produktie van olie", aldus Hoover, die voorts opmerkte, dat door de lage kosten van olie uit sommige streken ter wereld deze godekoper in de Verenigde Staten kan worden ingevoerd dan plaatselijk gevonden en geproduceerd.

BEKENDMAKING

De OUDERDOMSUITKERINGEN over de maand Juni 1956 zullen worden uitbetaald:

te **SAN NICOLAS**, Dinsdag, 5 Juni 1956, op de Politiewacht aldaar;
te **ORANJESTAD**, van 6 t/m 15 Juni 1956, ten kantore van de Landsontvanger;
te **NOORD**, Donderdag, 7 Juni 1956, op de Politiewacht aldaar;
te **SAVANETA**, Vrijdag, 8 Juni 1956, op de Politiewacht aldaar;
te **STA. CRUZ**, Zaterdag, 9 Juni 1956, op de Politiewacht aldaar;

De uitbetalingen geschieden gedurende normale kantooruren, met dien verstande dat gedurende de middaguren geen uitbetalingen plaats zullen vinden.

Degenen, die op de aangegeven data in de buitendistricten niet hebben kunnen verschijnen, zullen in Oranjestad t/m de 15e Juni e.k. de hun toekomende uitkering bij de Landsontvanger alsnog in ontvangst kunnen nemen.

De Landsontvanger op Aruba.

PARTICIPACION

E PENSIOEN DI VEJEZ di luna di Juni 1956 lo worde paga:
na **SAN NICOLAS**, Diamars, 5 di Juni 1956, na warda di Polis di e districto;
na **ORANJESTAD**, di dia 6 te dia 15 di Juni 1956, na oficina di Landsontvanger;
na **NOORD**, Diahuebes, 7 di Juni 1956, na warda di Polis di e districto;
na **SAVANETA**, Diabiernes, 8 di Juni 1956, na warda di Polis di e districto;
na **STA. CRUZ**, Diasabra, 9 di Juni 1956, na warda di Polis di e districto;

E pagamento lo tuma lugar na oranan normal di trabao cu e diferencia aqui cu lo no worde paga mas di 1.30 p.m. - 4.30 p.m.

Esnan cu no por a bin riba e fechanan mencioná na e districtonan lo tin oportunidad ainda pa bin cobra nan pensioen te dia 15 di Juni 1956 na oficina di Landsontvanger na Oranjestad.

De Landsontvanger op Aruba.

Bruidspaar (pas gehuwd) verongelukt

SHEFFIELD — Een jong bruidspaar is zondagmorgen bij een auto-ongeluk bij Sheffield om het leven gekomen, slechts enkele uren na het voltrekken van het huwelijk. Met zes van van de bruiloftsgasten reden de jonggehuwden in een reiswagen na de receptie in de richting van Sheffield. De bruidegom zat aan het stuur. De wagen kwam in botsing met een autobus en alle negen inzittenden van de reiswagen werden gedood. Zes inzittenden van de autobus liepen verwondingen op.

DE WAARDERING VOOR DE VROUW IN HET WESTEN

door Mies Rolofsma

Wanneer er ergens in de Westelijke wereld een koningskind geboren wordt, klinken er 101 schoten als het een jongen is. Een koningsdochter moet het met 51 schoten doen. Dit geldt zelfs voor Nederland waar nu al 2/3 eeuw een Vrouw het Hoofd van de staat is en waar naar het zich laat aanzien, nog zeer geruime tijd een Vrouw de kroon zal dragen. Zij stamt uit lang verlogen tijden, uit een oudheid, die hoe rijk haar cultuur ook was, maar zelden veel waardering heeft weten op te brengen voor de vrouw. Hoe men nu ongeveer zeven eeuwen geleden in grote delen van West-Europa over de vrouwen dacht, valt te lezen in een handschrift, dat zich bevindt in een der oudste nonnen-kloosters in het stroomgebied van de Rijn. In dat handschrift staat precies vermeld wat een vrouw nu eigenlijk is. Luister maar: „Der mannen onrust. Een ongeneeslijk dier. Een eeuwige verwarringstichtster. Een nooit eindigende strijd. Een dagelijks ongeluk. Een woonplaats van het onweer. Een hinderpaal voor innerlijke vrede".

Ziezo, daar kunnen wij vrouwen het voorlopig mee doen. Het historische document bevindt zich, naar wij opmerkten in een nonnenklooster, een tehuis dus van vrouwen, die zich aan godsdienst en kerk wijdden. Toch zouden we er iets liefs onder willen verwedden, dat het een man was, die al dit moois over de vrouwen op schrift heeft gesteld.

Maar desalniettemin is het toch een gekke geschiedenis met de vrouwen. Ze schijnen heel de historie door de mannen een gevoel van onbehagen te hebben gegeven. Misschien komt dat onbehagen wel voort uit de overtuiging, dat ze - de mannen - niet buiten de vrouwen kunnen en dat ze haar de eeuwen door onrecht hebben gedaan.

Wanneer we trachten ons een beeld te vormen van de positie der vrouw tijdens enkele perioden in de Westerse geschiedenis dan stuiten we telkens weer op een zeer markante onderwaardering van het vrouwelijke deel der mensheid .

In Griekenland.

In de geschiedenis van het Westen betekent de Griekse tijd een begin en een hoogte-punt in de cultuur. Toen was alles mooi en goed. Toen leefden de grote wijsgeren, toen bloeiden de kunsten, toen scheen alles verheven....

Hoe was het toen gesteld met de vrouwen, die deze wijsgeren baarden, de vrouwen die hun levensgezellinnen, de jonge dochters, die hun oogappels waren? We kunnen hier volstaan met de beroemde toespraak in herinnering te brengen, die Perikles hield ter ere van de eerste gevallenen in de Peloponesische oorlog. Aan het slot daarvan richtte deze grote staatsman en wijsgeer woorden van troost tot de vaders, de broers en de zonen van deze gevallenen. De dochters negeerde hij en tot de weduwen had hij slechts het volgende te zeggen:

„Wanneer ik dan nog een woord richt tot de weduwen, dan wil ik slechts het volgende opmerken: Uw roem zal groot zijn wanneer ge Uw vrouwelijke aard trouw blijft en zo min mogelijk de gedachten der mannen in beslag neemt. Niet door goede en niet door boze werken".

In het kort komt het dus hierop neer: hoe minder we van jullie merken hoe beter.

Als er in het oude Griekenland een meisje geboren werd, was er weinig vreugde in het huis. Als het kind niet werd verstoten kwam dat het vaak alleen maar, omdat de „gelukkige" vader de mogelijkheid zag het kind, wanneer het eenmaal volwassen zou zijn, tegen goede prijs te verkwanselen aan een echtgenoot.

Na haar huwelijk bewoonde de antiek Griekse uit de patriciërsgeslachten de vrouwen-appartementen en verzorgde ze met haar slavinnen en dienstmaagden het huishouden, waarbij spinnen en weven waren inbegrepen, terwijl haar illustere echtgenoot zich op de markt, in het theater of de rechtzaal ophield dan wel bij een of ander feestmaal zich amuseerde met zijn vrienden en .... vriendinnen, te weten danseressen en fluitspeelsters.

Alle wijsheid van Plato ten spijt was de vrouw in het klassieke Griekenland niet meer dan een schim in het huis van haar man. De man kon haar zonder vorm van proces het huis uit jagen. Wanneer daarentegen de vrouw genoeg had van haar man, dan moest ze, om van hem bevrijd te worden eerst een beroep doen op het hoogste stadsgerecht.

We vinden maar één vrouw aangetekend, dat zij tot die stap overging. Dit was de vrouw van de staatsman Alcibiades. Maar voor zij het stadsgerecht had bereikt liet Alcibiades haar oppakken en ten aanschouwe van het hele publiek werd zij over de markt naar de woning van haar echtgenoot en meester teruggesleept. Ze heeft het geen tweede keer geprobeerd.

Alle vrouwen onder voogden

Wij kennen in onze tijd, in het Westen zowel als in het Oosten, de voogdij over kinderen en geestelijk gestoorden. De Grieken stelden de vrouwen, *alle* vrouwen, onder voogdij. Had een vrouw geen man, dan stond ze, „onder toezicht" van haar vader, van haar broer of van een ander mannelijk familielid. Ze werd zodoende het wettig eigendom van haar voogd en alle arbeid, die ze verrichtte kwam hem ten goede.

Neen, heel fraai was het niet gesteld met de vrouwen, in het begin en glanstijdperk van de Westerse cultuur, in het antieke Griekenland. En toch: wanneer we de talrijke beeldengroepen uit die tijd beschouwen, dan vinden we daarin vaak een familieleven tot uitdrukking gebracht, dat wel enigszins afwijkt van de theorie, die via de litteratuur en de oude wetboeken tot ons is gekomen. Misschien heeft de Griekse uit de oude tijd het toch niet zó kwaad gehad als de historici ons willen doen geloven.

In Rome

Gaan we thans eens een kijkje nemen aan de overkant van de Adriatische Zee, in Rome, dat zich zo gaarne de erfgenaam van Athene noemde. Hoe was daar de positie van de vrouw? Ook hier dienen we in de eerste plaats uit de litteraire erfenis te putten. We vinden dan de brief van de uit Rome verbannen Cicero aan zijn vrouw:

„Ach, ik ben verloren. Ik voel me aan het einde mijner krachten. Zal ik je vragen hier (te Brindisi) te komen bij een naar lichaam en ziel gebroken man? Of zal ik het niet vragen? Zal ik zonder jou verder moeten leven? Weet je wat? Wanneer er een goede kans bestaat, dat ik naar Rome terug kan keren, behartig jij dan zolang al onze belangen naar beste weten. Is daar geen hoop op, zie dan dat je in ieder geval naar mij toekomt. Wanneer jij bij me bent zal ik me niet geheel verloren voelen".

Dat is een heel ander geluid, dan dat wat uit Griekenland tot ons is gekomen. De positie van de Romeinse vrouw was ook heel anders. Wel is waar heerste ook daar veelal geen vreugde over de geboorte van een meisje. Maar wanneer zo'n boreling van het vrouwelijk geslacht niet verstoten werd, werd ze gelijk met haar broers opgevoed als de dochter des huizes. Ze leerde lezen en schrijven en oefende zich in de koorzang, hetgeen nodig was voor de vele feesten, die er in het oude Rome gegeven werden.

Als ze gehuwd is leeft ze naast haar man in gemeenschappelijke vertrekken — dus niet afgezonderd — ze ontvangt met hem de gasten, ze vertoont zich op straat, op de markt, in het theater, het circus en is de geëerbiedigde vrouw des huizes, de „mater familias". Geëerd door man en kinderen.

En hier lijkt nu alles weer mooier dan het in werkelijkheid is, want wie iets dieper duikt in de verhoudingen komt al spoedig tot de conclusie, dat de Romeinse vrouw volgens het oude Romeinse recht nog minder te vertellen heeft dan haar Griekse sexe-genote. Want in het klassieke Roma, dat zich kenmerkt door een verafgoding van brute kracht, stond de vrouw van de wieg tot het graf onder het geweld van de man. Eerst is het haar vader, die haar als ze volwassen is verkoopt aan een echtgenoot. Door haar huwelijk gaat ze over in het bezit van haar man. Zij verliest haar erfrecht en alles wat zij meebrengt in het huwelijk wordt het wettig bezit van haar echtgenoot. Zij wordt een deel van zijn bezit, precies zoals zijn slaven, zijn ossen en zijn ezels. Hij mag haar verstoten, verkopen, verpanden, mishandelen. Zij is geheel aan hem overgeleverd.

Snelle verbetering.

Wel heel merkwaardig is de tegenstelling tussen deze „rechtspositie" en de achting, die de vrouw en moeder in het dagelijkse leven ten deel valt. Maar laten wij U troosten, het „manus-huwelijk" (naar manum = hand) dateerde uit het begin-tijdperk van het Romeinse imperium. In het latere Rome hield het geen stand en geleidelijk aan maakte het plaats voor het huwelijk waarin het mannelijk geweld zijn kracht en betekenis verloor. Toen deed het huwelijk zijn intrede, dat gebaseerd was op het onderling goedvinden van bruid en bruidegom. De vrouw was toen ook niet meer het eigendom van haar man. Ze deed geen afstand meer van haar familie en evenmin van haar erfrecht. Ze bracht nog wel een bruidschat mee, maar ze behield het recht haar eigen vermogen te beheren.

Maar ook in die tijd bleef wettelijk de vrouw onder voogdij staan van de man. Volwassen, zelfstandig kon de vrouw in die tweede Romein periode niet worden. Dat voorrecht viel haar eerst later ten deel. In de tijd van Julius Caesar omtrent het begin der Christelijke jaartelling, had het mannelijke voogdijschap reeds veel van zijn betekenis verloren en onder keizer Claudius zakte heel het voogdij-systeem in elkaar. Claudius begon met aan moeders van drie kinderen het recht te verlenen zelf die kinderen op te voeden m.a.w. zij werd de wettige voogdes van haar kinderen. Geleidelijk aan verdwijnen dan de resten van het systeem. De vrouw krijgt het recht een eigen testament te maken. Keizer Theodosius geeft alle vrouwen het recht voogdes te worden over haar kinderen. Alle vrouwen, ook de gehuwde, krijgen het beschikkingsrecht over het eigen vermogen en kunnen zelfstandig handel drijven. Zo kent het Romeinse rijk van die tijd vrouwelijke reders en vrouwelijke hoofden van handelshuizen. Het hoeft zeker geen verwondering te wekken dat niet iedere Romein zich ingenomen toonde met deze gang van zaken. Bekend is de uitspraak van de Romeinse satiricus Marital, die op de vraag waarom hij niet ging trouwen antwoordde: „Ik heb geen zin om de vrouw van mijn vrouw te worden".

De Romeinse vrouw van die tijd had — behoudens het kiesrecht — eigenlijk reeds dezelfde rechten als de vrouw in vrijwel alle Westerse landen nu heeft. Zij dankte deze voorrechten boven haar zusters in het grijze verleden aan een tweetal geestesstromingen, die in de latere tijd grote invloed kregen in het Romeinse rijk: de stoa en het Christendom. De grondbeginselen van beide stromingen waren gericht op onderlinge achting en liefde voor alle mensen.

Tot zover de positie der vrouw bij de Grieken en Romeinen, de grondleggers der Westerlijke cultuur.

Nieuwsflitsen

— Een Franse jachtopziener heeft dezer dagen een helicopter van de luchtmacht met hagel doorzeefd, omdat het lawaai van de motor een 75-tal fazanten verhinderde eieren te leggen. De inzittenden van het toestel werden niet gewond.

— Bij het Weense bureau van de organisatie voor de bouw van kinderdorpen kwamen dezer dagen een 80-jarige vrouw haar spaarduitjes brengen: 345 goudstukken. Zij had zelf geen kinderen gehad en „wilde iets voor de jeugd doen". Haar naam wilde zij niet noemen.

— In Japan is een wet van kracht geworden, waarbij prostitutie verboden is. De politie schat het aantal prostitué's in Japan op 200.000.

— Verscheidene steden in Nieuw-Zuid-Wales worden geteisterd door miljoenen muizen, die woningen en boerderijen zijn binnengedrongen. Kinderen worden 's nachts door gaas om hun bed tegen het gedierte beschermd.

— Het gemeentebestuur van Chicago heeft de vertoning van de Franse film „Les lettres de mon Moulin" verboden, omdat deze beledigend voor het r.k. volksdeel wordt geacht.

Amerikaanse Justitie bemoeit zich met verdwijning van prof. Galindez

Op grond van de bewering van een 41-jarige balling, afkomstig uit de Dominicaanse Republiek is de officier van justitie van de stad New York zich gaan bemoeien met de mysterieuze zaak van dr. Jesus de Galindez, lector in de Baskische taal aan de Universiteit van Columbia, die op 12 maart j.l. spoorloos is verdwenen. Nicolas Silfa, die optreedt als woordvoerder van de Dominicaanse Revolutionaire Partij in de Verenigde Staten, heeft de officier van justitie thans meegedeeld, dat hij van mening is, dat dr. De Galindez door agenten van de Dominicaanse president, generaal Rafael Leónidas Trujillo Molina, levend in de stookketel van het Dominicaanse schip „Fundacion" is geworpen en verbrand.

De verdwijning van dr. De Galindez is langzamerhand in Amerika een „cause célèbre" geworden. Herhaaldelijk is al beweerd, dat de lector door handlangers van Trujillo uit de weg is geruimd, omdat hij een dissertatie heeft geschreven, waarin hij de dictator ervan beschuldigt sinds 1930 als een federale tiran over de Dominicaanse Republiek te hebben geheerst en verantwoordelijk te zijn voor meer dan 140 politieke moorden. President Eisenhower zei op 9 mei tijdens een persconferentie, dat de verdwijning van De Galindez op dat ogenblik nog een „zuiver geval van verdwijning" was en dat de federale recherche geen recht had zich ermee te bemoeien, aldus lezen wij in „Trouw".

In februari j.l. werd de dissertatie van de 42-jarige dr. De Galindez goedgekeurd door een commissie van hoogleraren van de Columbia Universiteit, onder voorzitterschap van prof. dr. Lindsay Rogers. Door de verdwijning van de auteur is de publikatie van de Engelse versie van het proefschrift, „Het Tijdperk van Trujillo", vertraagd. Een Spaanse versie verschijnt echter binnenkort te Santiago in Chili. Dr. De Galindez, die van 1940 tot 1946 in de Dominicaanse Republiek heeft gewoond, schrijft in een voorwoord, dat hij het bewind van Trujillo tot onderwerp van zijn proefschrift heeft genomen, omdat het een typische en steeds terugkerende vorm is van Latijns-Amerikaanse dictatuur.

Hij geeft een uitvoerig overzicht van de methoden, die Trujillo sinds 1930 heeft toegepast om aan de macht te blijven, nu eens in de officiële functie van staatshoofd, dan weer, zoals op het ogenblik, als de man, die zelf de touwtjes in handen houdt, maar anderen, meestal familieleden, op de voorgrond laat optreden.

In het proefschrift wordt veel aandacht besteed aan de terreurmethoden, waarvan Trujillo zich zou bedienen, niet alleen ten opzichte van zijn onderdanen in eigen land, maar ook tegen de Dominicanen in het buitenland.

Ook de „operette-aspecten" van zijn bewind worden door dr. De Galindez belicht. Trujillo's jongere broer Hector is op het ogenblik president, zijn aangenomen zoon Rafael Trujillo Martinez wordt opgeleid om hem later op te volgen. De jongen werd op 4-jarige leeftijd benoemd tot kolonel in het leger en op 9-jarige leeftijd tot brigade-generaal. Thans is hij inspecteur van de buitenlandse dienst. Een park is naar hem genoemd en zijn afbeelding komt voor op postzegels.

Een dochter van de dictator, Flor de Oro, is nu in ongenade, omdat ze voor de zevende keer van echt is gescheiden (de eerste keer van Porfirio Rubirosa, die later is „gehuwd" met Danielle Darrieux, Doris Duke en Barbara Hutton). Een andere dochter van Trujillo, die nu tien jaar is, werd in 1953 in de rang van ambassadeur afgevaardigd naar de kroning van koningin Elizabeth.

De aantijging van Nicolaas Silfa is voor de officier van justitie in New York aanleiding geweest om bij de „New York and Cuba Mail Steamschip Company" alle papieren op te vragen, die betrekking hebben op het verblijf van de „Fundacion" in New York. Het vrachtschip heeft op 17 maart de haven van New York verlaten, maar het wordt daar a.s. donderdag opnieuw verwacht.

De consul-generaal van de Dominicaanse Republiek, Arturo R. Espaillat, heeft de beschuldiging van Silfa ten stelligste ontkend. Hij geeft toe, dat de „Fundacion" een andere bemanning heeft gekregen, maar hij biedt aan om de gehele oorspronkelijke bemanning voor ondervraging naar New York te laten komen. Espaillat vestigt er in een brief aan de New York Times ook nog de aandacht op, dat De Galindez enige tijd heeft behoord tot de verdedigers van de communistisch-gezinde ex-president van Guatemala, Arbenz Guzman.

Een zeer gunstige beoordeling van Trujillo's bewind tenslotte is op 28 april tot uiting gekomen in een brief in de New York Times, gedateerd Ciudad Trujillo 18 april en o.m. ondertekend door mgr. Ricardo Pittini, aartsbisschop primaat van Amerika. Daarin wordt gezegd, dat Trujillo's beleid de Dominicaanse Republiek zeer ten goede is gekomen en dat, als men hier van een dictator mag spreken, dit er een is, die door zijn volk wordt bemind en geëerd.

Radio sonde 30 Km de lucht in

Gisteren is bij wijze van proef door de Meteorologische Dienst te Curacao de eerste ballon opgelaten met 'n „Radiosonde", ter opmeting van de temperatuur, luchtdruk en vochtigheid in de hogere luchtlagen zo meldt de R.V.D. De ballon stijgt tot een hoogte van 30 km. De proefnemingen zullen geschieden door de Meteorologische Dienst in samenwerking met de Noordamerikaanse Meteorologische Dienst en hebben ten doel meer bekendheid te verkrijgen over de atmosfeer in de tropen in verband met de orkanen, waardoor deze in de loop der tijden beter onderzocht kunnen worden en daardoor de voorspelling van de orkanen en het hiermede gepaard gaande weer, zoals storm en enorme regenval, beter zal kunnen geschieden.

Op donderdagmorgen 10 uur zal officieel met de proefnemingen begonnen worden

Mutaties in dienst van het land

Benoemingen

De Heer R. S. Winedt tot tijdelijk schrijver b en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie;

De Heer M. Vries, tot tijdelijk deurwaarder voor burgerlijke zaken en strafzaken bij het Hof van Justitie en het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba.

Eervol ontslag aan:

Mevrouw M. H. Heyer, tijdelijk sociaalwerkster, ter beschikking gesteld van het Eilandgebied Curacao, op haar verzoek met ingang van 29 Juli 1956;

De Heer R. P. Miedema, controleur bij de Hygienische Dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Aruba, op zijn verzoek met ingang van 28 October 1956;

De Heer E. R. Gill'ard, tijdelijk klerk a op het kantoor van de Veterinaire Dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curacao, op zijn verzoek met ingang van 1 November 1956.

Ter beschikking gesteld

De Heer D. A. van Uiter, commies ten kantore van de Landsontvanger op Curacao, is voor onbepaalde tijd ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curacao.

MR. A. H. ROOSE BEEDIGD ALS LID VAN HET HOF VAN JUSTITIE

De Heer A.H. Roose is 1 Juni door Zijne Excellentie de Gouverneur beëdigd als lid van het Hof van Justitie der Nederlandse Antilen.

ARUBAANSE COURANT
Uitgeefster Arubaanse Drukkerij en Uitgevers & Publiciteit Mij. N.V.
Awakatistraat 2
Directeur-Hoofdredacteur D. J. Staerties
Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand bij vooruitbetaling.

AGENDA
Dinsdag 5 Juni

BIOSCOPEN
De Veer Theater: 20.30 „Stranger on Horseback".
Rialto: 20.00 „Robber roost"
Principal: 20.00 „De zoon van niemand"
Aurora: 19.30 „Escuela de musica"
Savaneta: 19.30 „Sensation hunters en Crimson Canary".

APOTHEKEN
Nacht en Zondagdienst ged. de week 2 t/m 8 Juni:
Oranjestad: Botica Oduber
San Nicolas: Botica San Lucas

VROEDVROUW ENZ.
Zuster Braumuller tel. 1355, Nassaustraat 42, Oranjestad.

RADIO KELKBOOM
11.30 Opening
11.33 Musica cu Hermanas Padilla
12.00 Lunchmuziek
12.40 Musica Norte Americana
1.00 Musica cu Conjunto Tipico Cibaeño
1.30 Sluiting
5.30 Opening
5.33 Kinderuurtje
6.03 Musica cu Conjunto Casino
6.15 Cumpleaños feliz
6.30 Dinermuziek
7.00 Noticias (Pap.)
7.15 Orquesta Flor de Oro
7.45 Nieuwsberichten
8.00 Musica Norte Americana
8.15 Colgate Palmolive presenta Frente al Pecado de Ayer
8.30 Musica (anuncios)
9.00 Programma verzorgd door C.C.A. Lezing Volksuniversiteit Aruba. Vrolijke klanken
10.00 Sluiting

LUCHTPOSTSLUITINGEN
Antigua: Wo. 14.00 en Za. 14.00
Argentinië: Di. 14.00, Wo. 14.00, Vr. 14.00 en Za. 14.00
Bolivie: Di. 14.00 en Vr. 14.00
Bonaire: Ma. 16.00, Wo. 9.00-16.00, Vr. 9.00-16.00 en Za. 16.00
Brazilie: Di. 14.00, Wo. 14.00, Vr. 14.00 en Za. 14.00
Br. Guiana: Di. 14.00, Do. 16.00 en Za. 18.30
Canada: Ma. 16.00, Wo. 9.00, Do. 10.00, Vr. 9.00 en Za. 10.00
Canal Zone: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 16.00
Caracas enz.: Ma. 15.30, Di. 15.00, Wo. 15.30, Do. 15.00, Vr. 15.30 en Za. 15.00
Chile: Di. 14.00 en Vr. 14.00
Colombia: Ma. 15.00, Wo. 14.00 en Vr. 10.00
Costa Rica: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 10.00
Cuba: Ma. 16.00, Di. 10.00, Do. 10.00 en Za. 10.00
Curacao: Ma. 9.00-16.00, Di. 16.00, Wo. 9.00-16.00, Vr. 9.00-16.00 en Za. 16.00
Ecuador: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 14.00
El Salvador: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 14.00
Europa: Ma. 16.00, Wo. 9.00, Vr. 16.00 en Za. 16.00
Fr. Guiana: Wo. 14.00 en Za. 14.00
Guadeloupe: Wo. 14.00 en Za. 14.00
Guatemala: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 14.00
Haiti: Di. 15.00, Wo. 15.00, Vr. 15.00 en Za. 15.00
Honduras: Di. 14.00 en Vr. 14.00
Br. Honduras: Di. 14.00 en Vr. 14.00
Jamaica: Ma. 9.00, Di. 10.00, Wo. 9.00, Do. 10.00, Vr. 9.00 en Za. 10.00-16.00
Maracaibo: Ma. 15.30, Di. 15.00, Do. 15.00 en Za. 15.00
Martinique: Wo. 14.00 en Za. 14.00
Mexico: Ma. 15.30, Wo. 9.00, Do. 10.00 en Vr. 9.00
Miami Fla.: Ma. 9.00, Di. 10.00, Wo. 9.00, Do. 10.00, Vr. 9.00 en Za. 10.00-16.00
New York: Ma. 15.00, Di. 10.00, Wo. 9.00, Do. 15.00, Vr. 9.00 en Za. 10.00-16.00
Nicaragua: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 14.00
Panama: 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 16.00
Paraguay: Di. 14.00 en Vr. 14.00
Peru: Ma. 15.30, Wo. 14.00 en Vr. 14.00
Pto. Rico: Ma. 15.00 en Do. 15.00
Sto. Domingo: Ma. 15.00, Di. 15.00, Wo. 15.00, Vr. 9.00 en Za. 15.00
St. Kitts: Di. 16.00
St. Maarten enz.: Di. 16.00 en Vr. 16.00
Suriname: Di. 14.00, Do. 16.00 en Za. 18.30
Trinidad enz.: Di. 14.00, Do. 16.00 en Za. 15.30
Uruguay: Di. 14.00, Wo. 14.00, Do. 14.00 en Za. 14.00
Virg. Eilanden: Di. 14.00 en Vr. 14.00.

BOEKERIJ EN LEESZAAL:
Volwassenen: Iedere middag van 14.30—17.30 uur; Zaterdag des morgens van 9—12 uur en des middags van 14.30 — 20.45 uur.
Dinsdag en Vrijdag des avonds van 19.00 — 12.45 uur.
Kinderen: Maandag, Woensdag en Donderdag van 14.30—17.30 Zaterdags van 9 - 12.00 en van 14.30 - 17.00 uur.



De Amerikaanse vicepresident Nixon overhandigt aan de eigenaar van Snooks, de hond, een ere diploma. Snooks waarschuwde de voorbijgangers toen er brand uitbrak in de woning van zijn baas, die door het kordate optreden van Snooks gered kon worden. De eigenaar van de hond is Sidney Mesher uit Washington.





President Eisenhower ta duna bienvenida na e delegacion di lidernan di e gemeentenan Presbiteriano for di capitalnan di estranheria. Mas ariba Eisenhower cu dos miembro di misa Presbiteriano na Washington, abao cinco lider di e misa Ruso, e prome delegacion religioso Ruso cu a hasi un bishita na Estados Unidos for di 1917.

Awenochi Dr. Zonneveld di dos biaha

ORANJESTAD.— Awenochi dr. J. Zonneveld lo tene su segundo lectura den St. Dominicuscollege, cu a worde organisa door di Volksuniversiteit Aruba. E lectura aki tin como obheto „Geologie als liefhebberij" y ta forma un parti di un serie di tres.

Diabierne awor dr. Zonneveld lo tene su ultimo lectura cu ta titula „De geologische ontwikkeling van de Benedenwindse eilanden".

E biaha aki lo tin un atraccion exsiman pasa a cai mashar den smaak di esnan cu tabata presente. Es cu dr. Zonneveld sa manera di duna su splicacionnan di un modo mashar interesante.

E biaha aki lo tin un actraccion extra den forma di un pelicula, den cual bo por mira e piedranan bunita forma di nos isla.

E lectura ta parce di bira interesante pa tur e amantenan.

El a pasa limite di sin gevoel

SAN NICOLAS. — Na warda di poliz na San Nicolas poliznan a recibi e noticia cu banda di Acme Store tin un homber tur sangra drumi riba acera. Ora poliznan a jega acerca nan a constata cu ta un marino cu algun corta basta hundo na su cabez y rascu na su pia y mannan. A bini na cla cu un auto a dal e i cu e chofer di e auto a haci manera nada no a pasa y a sigi bai sin drei weita atras. Despues cu el a recibi yudanza na Centro Medico di Lago el a worde himba Hospital San Pedro.

PAGINA TRES

Los secretos de nuestra madre tierra

Cuarenta naciones participaran en el Año Geofisico Internacional

Mi amigo Juan es muy buen hombre; inteligente, serio, buen padre y excelente esposo; le recomendaria sin vacilar para cualquier cargo de responsabilidad; como se dice, pondria las manos en el fuego por él, porque le conozco muy bien.

Pero qué significa en realidad „conocer bien"? Hay personas que en ciertos aspectos, conocen a uno mucho mejor que a si mismo. Su médico, por ejemplo, que lo pasó por los rayos X, afirma que su pulmón derecho tiene una lesión tuberculosa. Después de haberle hecho algunas preguntas, el psiquiatra lo encontró emotivo e inestable. Su antiguo maestro de escuela dice que Jan hubiera debido ser matematico. Yo ignoraba todas estas cosas, porque no afectan en nada a la aamisad que le tengo. Pedro los especialistas que querian emplear a Juan para una obra en la que yo, simple neófito, no entiendo nada, le sometieron a multiples examenes.

Lo mismo pasa con nuestra amiga, nuestra madre tierra. Sabemos de ella todo lo que hace falta para la vida cotidiana, en la ciudad o en el campo. Apenas necesitamos saber que es redonda. En cambio, antes de emprender un largo viaje, necesitamos conocer la distancia que tendremos que recorrer. calcular el tiempo necesario, saber si tendremos que escalar montanas o atravesar mares. Nos basta por ello consultar un atlas o una guia turistica, establecidos desde hace tiempo por peritos que estudiaron la configuracion de la tierra mucho antes de que pensaramos en atravesar los continentes. Se dedicaron a esos estudios simplemente porque querian conocer mejor a la tierra, y porque estaban convencidos de que su trabajo llegaria a ser muy util a sus semejantes.

Ese es precisamente el objecto de la campana universal que se prepara y que conocemos bajo el nombre de Ano Geofisico Internacional. Nuestros conocimientos actuales respecto de la tierra son insuficientes: son demasiado precarios para que podamos progresar en materias como la previsión meteorológica la radio. la televisión. el vuelo a grandes alturas, el uso de cohetes de largo alcance, el estudio de los fondos oceanicos y la localización de los peces, el control de la lluvia y la lucha contra la aridez, la previsión de temblores de tierra y de otros fenómenos teluricos.

Para alcanzar esos fines no basta conocer la superficie de la tierra. También es necesario explorar los fondos submarinos, el interior de la tierra, el continente antartico, casi tan grande como la América del Sur y dos veces mas extenso que Europa. Mas importante aun, hace falta explorar la alta atmósfera y alcanzar para ello alturas de cientos de kilómetros, e incluso ir mas alla de la atmósfera para estudiar los misterios del sol y de sus radiaciones, cuyo mecanismo no podemos observar en buenas condiciones desde la tierra.

Todas esas exploraciones exigen una exactitud rigurosa, que se obtiene merced a los instrumentos y métodos de la fisica moderna. El objeto de ese estudio global de la tierra, a la que los griegos llamaban „ghe", origen de la palabra geofisica. El programa tiene un amplio caracter internacional, que le da la participación de 40 naciones, y cabe decir ademas que no se trata en realidad de un „Ano", ya que esa campana empezara el primero de julio d 1957 y terminara el 31 de diciembre de 1958.

Once paises en el Antartico

Ese programa de estudios es tan extenso que tan sólo para prepararlo fué necesario que varios paises llevaran a cabo largas exploraciones en el Antartico. Esta masa de roca y hielo sera mas tarde el teatro de estudios detenidos por parte de los representantes de once naciones: Argentina, Australia, Bélgica, Chile, Estados Unidos, Francia, Gran Bretaña, Japón, Noruega, Nueva Zeelandia y la Union Soviética. De veinte a cincuenta puestos de observación se instalaran en el continente y en islas vecinas. Ya se han efectuado varias expediciones preparatorias. Un grupo estadounidense, con siete barcos, catorce aviones y mil ochocientos hombres permanció 104 dias, de diciembre a marzo de este ano, en la franja helada del continente, con objeto de establecer dos campamentos permanentes. Se almacenaron alli mil toneladas de material, que se empleara en noviembre y diciembre en la construcción de dos campamentos mas. Estas cuatro bases principales estaran separadas las unas de las otras por unos 500 kilómetros. Para alcanzar el Polo Sur, los aviones habran deaterrizar en una plataforma helada de tres mil metros de alto, y el material llegara por paracaidas. Cuando los cientificos lleguen al Polo en 1957 todo estara listo para acogerles.

Entre las materias que se estudiaran en el Polo y en el Antartico cabe mencionar la profundidad y temperatura del mar, el analisis de la nieve, la temperatura y presión de los vientos en la atmósfera y el estudio de las caracteristicas eléctricas de los rayos cósmicos. El conocimiento exacto de esa región es muy importante, entre otras cosas porque el magnetismo de la tierra se concentra en el Polo, y esa enorme masa de hielo afecta decisivamente, pero de manera aun misteriosa, en el clima y en las condiciones meteorológicas de la tierra.

La exploración del Artico y del Antartico sólo representa, sin embargo, una pequena parte del Ano Geofisico International. Ese programa es tan vasto que para realizarlo, coordinar las actividades de los 40 paises participantes y supervisar el empleo de su fondo internacional de 200 milliones de dóolares fué necesario constituir una dirección central. Se trata de un Comité especial del Consejo Internacional de las Uniones Cientificas. Ese Consejo, cuyo secretariado funciona en Londres, y que recibe subsidios de la UNESCO, se compone de los representantes de una docena de Uniones Internacionales especializadas en materias como fisica, astronomia, geografia, geofisica, meteorologia y radio. El Comité especial del Ano Geofisico Internacional reune asi todos los recursos del mundo cientifico y cuenta con la ayuda de diversos comités nacionales. que disponen de fondos ortorgados por los paises respectivos.

El estudio de la alta atmósfere, de las condiciones eléctricas y de las radiaciones del sol constituye uno de los aspectos esenciales del programa. Comprende la observación del planeta entero. El factor esencial para el éxito de esos trabajos reside en la coordinación absoluta de las observaciones practicadas en diversos puntos del globo. Por eso. ha sido preciso establecer el canlendario detallado de ese „Ano" de diez y ocho meses. calendario que incluye diversos periodos de estudios generales y ciertos „intervalos" fijados de antemano para la observación sumultanea de diversos fenómenos en el mundo entero Habra cuando menos tres „jornadas" universales por mes. Mas tarde, se fijara una cuarta jornada universal para ciertos meses, con objeto de estudiar los meteoros. Ademas, se observaran „intervalos universales"— unos cuatro dias al mes—para estudiar los fenómenos magnéticos y las auroras. Los multiples puestos de observación nacionales seran alertados y coordinados por medio de tres potentes radioemisoras, situadas en los Estados Unidos, Francia y Japón. Finalmente, habra seis intervalos meterológicos universales de diez dias consecutivos cada uno, consagrados a fenómenos como el eclipse anual del sol del 19 de abril de 1958 y los dos eclipses totales del sol del 23 de octubre de 1957 y del 12 de octubre de 1958, que sólo podran observarse en el hemisferio meridional.

Cohetes y coheitios

El experimento mas espectacular del ano sera el lanzamiento por cohetes en los Estados Unidos y en Unión Soviética de pequenas esferas que, siguiendo órbitas situadas entre 300 y 1.500 kms. del sol, daran la vuelta a la tierra en noventa minutos. Se trata de satélites temporales, que después de algunas semanas perderan velocidad, a consecuencia de la fricción del aire y se desplomaran en llamas, como sucede con los meteoros. Esas „lunas" (1) seran puestos de observación automaticos mas alla de la atmosfera, que mediran sin interrupción las radiaciones solares, los rayos cósmicos y las condiciones magnéticas, y enviaran esas informaciones a la tierra por medio de la radio.

Pero, durante el Ano Geofisico, se emplearan cohetes en otras ocasiones. Los Estados Unidos se preparan a lanzar un centenar de „coheitios". A partir de balones situados a una altura de mas de 27 kms., se lanzaran a mas de cien kms. de altura pequenos cohetes llevando cada uno 15 kgs. de material cientifico. Los Estados Unidos lanzaran ademas unos 36 cohetes „aerobee", y Francia una docena de „veronicas", que podran llevar de 50 a 75 kgs. de material a varios cientos de kilómetros de altura. Es probable que también la Unión Soviética y Gran Bretana participen en esas operaciones.

Un ano decisivo

Haran falta varios anos para sacar todo el provecho de las medidas y resultados obtenidos durante el Ano Geofisico Internacional. Las informaciones relativas a vientos, corrientes aéreas a diversas altitudes, temperaturas y humedad del aire en las regiones tropicales y meridionales son elementos indispensable de la previsión meteorológica. Contribuiran también en gran medida a la navegación aérea y al establecimiento de itinerarios y horarios de las lineas aereas. Es bien sabido que desde hace un siglo el clima de la tierra tiende a calentarse. El estudio del deshielo de las cupulas polares y de los témpanos deberia explicar también la elevación del nivel del mar de unos diez centimetros, que se ha observado durante los ultimos cien anos. Asimismo, las corrientes, la temperatura y la densidad de los océanos, y las grandes olas que afectan la navegación y provocan marejadas. tienen que estudiarse. La elevación de la temperatura de las aguas articas ya afectó en forma notable la industria de la pesca.

Las informaciones recogidas sobre las tempestades magnéticas también resultaran muy importantes. En la actualidad resulta imposible prever esos fenómenos, que afectan los instrumentos magnéticos, el compas. por ejemplo, sin mencionar las comunicaciones radiofónicas y telefónicas intercontinentales. En fin, otras observaciones permitiran determinar con precisión las distancias que separan a los diversos continentes y la posición de ciertas islas que figuran en los mapas con un margen de error de un kilómetro o mas.

Por todas esas razones, el Ano Geofisico International es uno de los programas cientificos mas ambiciosos e importantes que se hayan concebido hasta ahora. Se emplearan muchos instrumentos nuevos, cuya existencia era inconcebible antes de la era atómica y electrónica. Ese programa permitira que se entable una cooperación internacional que no era possible antes de la creación de las Uniones Cientificas, que patrocina la UNESCO.

Estamos convencidos de que nuestra madre tierra nos revelara muchos secretos, que de una manera u otra contribuiran a mejorar la vida de todos los humanos.—(UNESCO).

Cumpleanjos feliz

Masha pabien nos ta desea Agapito Montaner cu a haci 20 anja awe. Felicitacion ta bini di su tata, rumannan, su enamorada Brigida Tromp y di famiia Tromp.

Cu motibo di celebra su 35 anja awe senjora Ema Maria Giel ta ricibi felicitacion di su esposo Pedro, su joeinan Deta, Jossy y Hilbertico, su mama Juliana, su tata Jose, su rumannan Alejandrina, Juanita y Leoncita, Frederico Donati, su suegra y suegro, su ihanan y tambe di Rica y Jose Tromp, Jossy y Denny Dijkhoff.

—o—

Hopi anja mas di bida nos ta desea senjora Imelda Hernandez cu ta cumpli anja awe. Felicitacion ta bini di su esposo, su joeinan, su mama, rumannan, subrino y subrinaaan y demas familia.

Nos mihor deseo ta bay awe pa e pareha senjor Jacobo Ridderstaat y senjora cu a haci 10 anja casa. Tambe familia Tromp, Ridderstaat y su joeinan Hein, Piet, Jan, Jet, Lies, Wim, An Mery y Mien ta feliciteer nan.

Muziek no ta cambia palabranan so

SAN NICOLAS. — Diasabra madruga pa manece diadomingo auto numero A-1496 cu tabata staciona den Theaterstraat a recibi un golpi na su banda robez. Por a worde constata cu e choke a worde causa door di chofer di pickup A-4893. Danjo material na e auto cu tabata staciona ta worde calcula pa mas o menos 300 florin y e otro diez florin mas o menos.

Tambe na e caminda di cruz Centuurbaan-Thorbeckestraat-Weg Fontein diadomingo atardi pa mas o menos cuarto pa seis tabatin otro choke, ora cu auto numero A-1520 maneja pa I.L.F.P. a core pasa dilanti di A-1658 cu R.L.B. na stuur. Danjo material ta mas o menos 500 florin total. B. no a duna preeminencia.

Pa aviso y tur correspondencia pa Arubaanse Courant, dirigibo na: Awakatistr. 2, Oranjestad Tel. 1116 y 2116
Suscripcion f 2.50 pa luna, pago adelante

AGENDA
Diamars 5 Juni
CINE

De Veer Theater: 20.30 „Stranger on Horseback".
Rialto: 20.00 „Robber roost"
Principal: 20.00 „De zoon van niemand"
Aurora: 19.30 „Escuela de musica"
Savaneta: 19.30 „Sensation hunters en Crimson Canary".

BOTICANAN
Warda di anochi y Diadomingo durante siman di 2 te 8 Juni:
Oranjestad: Botica Oduber
San Nicolas: Botica San Lucas

PARTERA, ENFERMERA, ETC.
Zuster Braumuller tel. 1355, Nassaustraat 42, Oranjestad.

Un week-end trankilo

ORANJESTAD.— E polies nan di Aruba a pasa un week-end masha trankilo riba e tereno di candela den e koenoekoenan. Solamente cinco candela tabata tin y tur riba Diadomingo, y esei nan ta: na Tanki Leendert pa 6.40 or, na Tanki Leedert atrobe pa siete or, na Nuñe pa 13.15 or (aki un cas di galinja a kima), na Kuda Wecha pa 13.20 or y na Tanki Leendert pa 22.50 (pa un cambio).

Tocante e otro actividadnan di polies, nos a mira cu tabata tin 15 asistencia, siete homber cu mester a bay tras di e tralienan pa bebemento, cuater accidente di trafico y cu ningun pero NINGUN hende nan no a coge ta stuur burachi. Esaki tabata un week-end particularmente keto.

Distraido el a cruza caja

ORANJESTAD. — Diasabra anochi pa cuarto pasa di siete auto maneha pa J.B.d.P. a dal un mucha muher di ocho anja S.W. E mucha a worde himba hospitaal San Pedro cu algun rascu y corta na su pia y probablemente cu su enkel drechi kibra.

Falta no ta bini di e chofer pa motibo cu parce ta e mucha a cruza caja sin waak trafico promer.

Otro contrabanda na Lago

SAN NICOLAS.— Diadomingo un control a worde teni na porta no. 6 di Lago cu a produci algo basta interesante. Un di e autonan a worde deteni y a worde descubri cu e chofer tabatin un borstel di staal y zeta hunto cu ne, cu claramente tabata di Lago. A.J. cu tabata den auto patras sinta a hunga un mas intensivo. E tabatin bombillo y verf na pociru hunto cu ne y un investigacion na su cas a trece na cla un stock chikito di diferente articulonan di Lago den su poder. J. a keda deteni.



Jefe di staf di forzanan americano Admiraal Redford ta duna minister di defensa Charles Wilson un candela pa sende su cigaria prome cu e sali for di Washington, na unda Wilson a tene un conbersacion largo cu president Eisenhower tocante di e pleitonan den e forzanan arma di America. E motibo ta: forza aerea mester ta mas importante cu e ejercito? Mientras tanto marina tampoco no ta keda atras, segun un noticia di e minister di marina.

Consecuencia di infieldad

pa: TUYUCHI

No. 25

Hopi dianan despues ainda Sylvia tabata parce un spirito.

„Ainda mi ta sonja tur anochi riba loque a pasa mi", el a bisa Eva, un seman despues dje suceso.

„Tur anochi mi ta sonja cu ainda mi ta slip, pero awor riba jerba berde i fresco sin cu nunca ta yega un fin. Mi tambe sa cu ta co'i kens mi ta papiando. Pero mi tin di bisa bo berdad cu mi tin miedo di drumi mes. pasobra semper mi ta bolbe hanja mi cu e mes sonjo di nobo. I ora cu mi spierta mi ta tembla foi mi pia te mi cabez. I e cerronan cu antes mi tabata hanja asina delicioso, awor ta duna mi miedo."

—o—

Eva a queda ta mira e mucha muhe hobencita cu un precausion tierna. E kransnan preto bao di su wowonan, e expresion ansia i spanta riba su cara i su manera nervioso di papia tabata munstra cu Sylvia su situacion no tabata manera esaqui mester tabata.

„Bo sa quico mi ta quere?" Eva a bisa contento. „Mi ta di opinion cu mester di algun cambio. Quico bo ta bisa si nos bam foi e luga aqui? Larga nos ban na un luga caminda no tin cerronan asina alto."

E bista di alivio don wowonan di Sylvia tabata mas cu suficiente contesta.

Eva a sigui traha su plannan mas leu i a mira pa su mas grandi alegria, cu Sylvia a cuminza recohe su humor natural di alegria i animacion trobe tendiendo csaqui.

„Lo mi gusta masha tanto si nos por a bai un otro camina", e mucha muhe a bisa. „Mi tin asina tanto cos di mester pensa ariba cu mi ta hanja e luga aqui benauwd pa mis pasobra mi no por pensa aqui. Mi quier hanja mi den un ambiente stranjo."

„Ta cuanto asina bo tin di pensa mi amigo?" Eva a informa.

Sylvia a sagudi cabez i un rubor rosada a aparece riba su cara.

„Bo ta mira . . . . e asunto t'esaqui, pasobra mi no por tin secreto pa bo. Nigel ta sigui ta maha mi continuamente. E no ta satisfecho solamente di ta mi amigo. E quier ta algo mas. I tin bez cu mi ta puntra mi mes cu lo mi no mester drenta cu su deseo. Mi tin un sintimento asina profundo di admiracion i aprecio fuera gratitud p'e, pasobra el a salba mi bida. I na e momento ai el a comporta su mes manera un homber, manera un caballero, un heore den tur sentido di palabra. Si; t'e ta mi salbador."

Pero e lucha aqui ya Eva a bringa cun'e pa su mes caba i sin vacila ni un rato el a duna su amigo e unico contesta berdadera:

„Mi ta supone cu lo no ta bon pa bo drenta na bira Nigel su esposa awor, unavez cu prome di e suceso b'a rechaz'e. E cos ta queda net cu ta pasobra el a salba bo bida bo ta bai sacrifica bo mes na dje. I lo bo danja tanto su bida como di dje si acaso bo quier casa cun'e solamente pa gratitud of pa un sorto di simpatia masha soquete. I talvez esaqui patia masha sequete. I talvez esaqui lo bin duel bo masha despues tambe, pasobra amor pa compasion ta un cos fatal. Si bo no por ofrece lo mehor di bo alma i bo curazon, hamas toch lo e por ta satisfecho. Despues lo bo bin comprende ta quico mi ta meen. No tuma ni no duna sino e loque ta di mas mehor i mas bunita. Sylvia, scucha mi i no haci nada pura of pa complace ningun hende. Amor ta bini di mes, cu calmo i manera un ladron den anochi i e ta horta bo curazon. Pues reflexiona bo i no haci nada awe pa duel bo majan."

CAPITULO XVII

Na sur, camina solo ta haci milagro

„Ta bo ta srta Ormonde of quizas bo por a lubida mi of bo n' ta conoce mi mas despues di asina tanto anja?"

E muhe cu tabata expresa e palabranan aqui a queda para meimei di vestibulo dje hotel i a queda ta mira Eva quende a caba di drenta e vestibulo foi hardin.

Eva tabata masha leu cu su pensamentonan i tabata mira e muhe aqui den su cara sin cu e por a bini cla ta quende. I a dura basta rato prome cu e por a reconoce e muhe balente i bunita aqui cu tabata para su dilanti.

„Sra. Danvers", el a bisa porfin ora cu el a reconoce e muhe: „si, awor mi ta recorda. No tuma mi na malo cu mi no a reconoce bo unbez. Mi pensamentonan tabata na enteramente otro cos.

„Ta masha tem pasa tambe cu nos a topa cu otro", Sra Danvers a bisa ora cu Eva a cesa. „Esai tabata foi e tempo cu boso tabata asina amable i tratable pa mi na Marshdale".

I e muhe a suspira, como si fuera e recuerdo na e dianan cu a transcurri tabata molestie.

E dos damanan tabata para den e vestibulo bunita dje hotel i rayonan brillante di solo tabata basha abundantemente riba cara di sra Danvers. de la manera cu bo por a encanta su belleza, mescos cu bo tabata mira tambe e indiferencia di su bistanan. Ainda e muhe aqui tabata masha bunita, no obstante transcurso di anjanan. Eva mester a reconoce esai. Sinembargo den tur su buniteza tabatin algo duro den su wowonan. E tabata un belleza i sinembargo no asina tanto amable, pasobra e tabata falta e ternura, e suavedad, loque hustamente ta haci un muhe asina atractiva. I tabata parce Eva cu Nina Danvers a perde hopi di e elegancia cu primeramente ta loque ta jama atencion na curpa di un muhe bunita. E tempo aya hasta su manera di camna tabata tentativa.

„M'a mira bo ta bini foi den hardin", el a bisa Eva i m'a reconoce bo unbez. pasobra bo n' cambia nada. B'a queda mescos cu antes. Bo sa naturalmente cu bo ruman i su muhe a huur mi cas na Londen?"

Eva a sagudi cabez aprobativamente.

„A lo largo mi no por a queda mas den e cas ai cu tur e recuerdonan cu den curso di anjanan a cuminza ta bira mas i mas insoportable i penoso pa mi. I ta p'e motibo ai cu m'a decidi di bai haci viajenan."

„Mi ruman i su casa a skirbi mi cu nan ta gusta e cas masha tanto", Eva a bisa. El a sigui Nina Danvers na un dje canapenan grandi cu tabatin den e cuarto ai. I el a cai sinta banda di dje. „Nan a casa corto prome cu nos a bai haci viaje".

„Nos bo ta bisa?" Sra Danvers a puntra admira mientras el a queda ta mira Eva. „Ahan si, ta berdad. Mi quier a puntra bo prome ta quende e mucha muhe cu bo tabata kuier den hardin cun'e aya ta. Ta bo prima of famia di bo? E ta masha amable."

„E no ta mi famia. Su voogd a suplica mi di bai haci viajenan hunto cun'e. El a hanja cu a yega tempo pa e mucha aqui sinja conoce algo di bida i di mundo."

„Su voogd? Ta quen ta su voogd anto?" e muhe a puntra skerpi. E pensamento na un cierto persona na Marshdale cu por tabata voogd dje mucha aqui a hala su atencion masha tanto. I su mes bishita na e voogd ai a drenta su sintir.

„E voogd di Srta Sylvia Brentwood ta dr John Camberley", Eva a responde solemente i mientras e tabata bisa esaqui a aparece dilanti su espirito e episodio tragico di e dia den biblioteca di nan cas na Marshdale.

E muhe cu awor tabata sinta aqui banda di dje, balente i bunita, bon bisti i sonriendo, tabata e dia aja manera un bonchi di panja awa, tur basha den otro di desgusto i desesperacion na ocasion di enfermedad di su esposo.

I ainda e ta corda com e muhe aqui tabata extende su man pa dokter John ora cu esaqui a bin duna prome auxilio na e enfermo.

Ainda Eva ta corda com e dokter a queda ta mira e muhe aqui cu un bista jen di menosprecio.

(E ta sigui)

EL CISCO KID

Por: José Salinas
Rod Reed



Pa e complace tur e tres muchanan, Cisco ta tira tres dollar y traha un buraco aden pa nan hanja y awor nan tur ta contento cu esaki mientras nan ta bisa Cisco: „Bo a duna nos tur un dollar." E otro ta bisa: „Danki Cisco." Y Cisco ta continua y ta bisa: „Awor mi ta bay tira cu un spiel manera boso omo." Cisco ta busca un spiel, ta para di lomba y ta cuminza tira mirando den e spiel y ta dal tur e botter nan cu ta ariba un caha kibra sin hera un. Un pa un e ta tira abau kibra, mientras tanto e sheriff ta para banda di e caha y ta blo hala patras cu miedo cu e tiro nan por cogele. Na e otro banda e subrinonan di Pancho ta goza nan mes cu e maniobranan aki di nan amigo Cisco y nan ta cuminza bula na halto di contento y ta grita: „Ah." „OOOh." Y e di tres ta bisa: „Mi ta kere cu bo ta tira mes bon cu omo Pancho."

En el mundo maravilloso de los niños

Por Elisabeth Partridge

„Olvidad vuestros años cuendo entréis aqui". Esta leyenda hubiera podido grabarse en las puertas de la Exposición Internacional Shankar de obras infantiles, en Nueva Delhi. Durante una hora maravillosa, los adultos pueden evolucionar álli en el mundo extraordinario de la imaginación infantil. Esta Exposición presenta dos mil cuadros, elegidos entre 35.000 envios de niños de 57 paises.

El expositor mas joven es un nino indio de dos anos. Presenta tres fantasias, demasiado originales para que pueda sospecharse la ayuda de los padres. La medalla de oro de la Exposición se le ha concedido a un muchacho indonesio de catorce anos, uno de los participantes de mas edad, por el cuadro que él titulo „Extasis", y que representa un joven violinista transfigurado por la emoción musical.

En todas partes, de Tahiti a Texas, de Australia al Circulo Artico, de la Argentina a Madrid o a Moscu, a los ninos les gusta pintar los mismos objetos. Sus temas preferidos son las escenas de feria, los matrimonios, los animales de circo, los cuentos de hadas, el baile, las flores, el perro o el gato favorito, y, naturalmente, papa y mama.

El estilo y los puntos de vista ofrecen también una extrana semejanza. Sea cual fuere su origen nacional o social, los menores de ocho anos tratan el tema con la misma exuberancia y con esa audacia del dibujo y del color que se encuentra en algunas de las obras de Picaso. Un irlandés de cuatro anos nos ofrece un excelente ejemplo de esta aptitud en un cuadrito que representa tres gatos sonrientes lamiendo un plato de leche.

Mas técnica y menos imaginación

Tanto en los Estados Unidos como en Rusia o en cualquier otro pais, los adolescentes pintan con mas seriedad Las margaritas o los alamos blancos desaparecen y se reemplazan por hombres que trabajan la tierra, o por obreros en las fabricas. La técnica es mas segura, a veces de una madurez notable, pero la imaginación es menos rica. La visión interior comienza a endurecerse.

Entre las obras de los ninos de Asia se observa la traza de una cierta tristeza. Muchas caras graves o angustiadas ofrecen un contraste impresionante con las que pintan los niños de Europa o de América. Se diria que los ninos asiaticos han aprendido el dolor. Que emocionante ese cuadro titulado „Vejez", que representa un viejo birmano, deshecho por el trabajo y por el peso de los anos! Pero a juzgar por sus envióS a las Exposición Internacional, los ninos de Asia se inspiran menos en los temas religiosos que sus pequenos camaradas occidentales. Estos ultimos han enviado numerosas pinturas de catedrales, de ilustraciones biblicas y de dibujos para vitrales. Una de esas obras, el „Cristo", de un joven pintor autraliano de catorce anos, recuerda ciertos cuadros de Graham Sutherland.

Por otra parte, los asiaticos, lo mismo que los ninos rusos, son mas realistas que los ninos europeos. Bastantes cuadros recuerdan las pesadillas de Salvador Dali. Todos ellos proceden de Europa. El monstruo de aletas verdes, pintado por una chiquilla austriaca de catorce anos es particularmente llamativo.

Tanto por su numero como por su calidad, los envióS de la India, del Japón y de la Unión Soviética han sido particularmente destacados, aun cuando Finlandia e Irlanda ocupen también en la Exposición un puesto de honor. Los cuadros de origen britanico son poco numerosos, lo que no ha impedido a los jóvenes ingleses conseguir lugares destacados en el concurso de ensayos organizado al mismo tiempo que la Exposición.

Desde el punto de vista técnico, cuadros rusos son los mejores, aunque de un estilo unifromc, que hace pensar que todos han sido ejecutados por niños de la misma edad. Algunas acuarelas de naturalezas muertas, pintadas por menores de 16 años, dan la impresión de cuadros al óleo ejectuados por artistas profesionales, sobre todo una naturaleza muerta que representa un pollo blanco y unas calabazas brillantes, dispuestas sobre una mesa de cocina.

Se encuentran bastantes pequenas obras maestras. Un joven cambojano de once anos nos muestra „El hijo del granjero", a lomo de un bufalo, en una actitud que dice mas de Camboja que una docena de libros.

„Chacha" Shankar

El creador y animador de esta Exposición es un hombre extraordinario: Shankar Pillai. A los cincuenta anos, este indio del Sur, de abundante cabellera blanca, es una de a las personalidades indias mas notbles. Consagra cinco dias por semana a burlarse de los politicos de la India en su „Shankar's Weekly", uno de los principales semanarios humoristicos del pais. El resto de su tiempo lo consagra a los ninos, y sólo en su compania se encuentra Shankar completamente feliz.

Si subis los cuatro pisos que conducen a su despacho os encontraréis de repente en un verdadero paraiso infantil. Las estanterias desbordan de dibujos, pinturas y manuscritos, munecas del mundo entero y armarios llenos de regalos maravillosos ocupan todo el espacio vital de Shankar, con excepción de un rinconcillo en donde se encuentra, como si se la hubiera olvidado alli, la mesa de trabajo del artista. Entre todos esos tesoros, Shankar os mostrara con particular orgullo una alubia roja llena de elefantes de marfil del tamano de cabezas de alfiler.

Shankar organizó su primera exposición de dibujos y de cuadros de ninos hace siete anos. Después de unos comienzos muy modestos esa obra, que consagra a los ninos con un amor sin limites, ha tomado proporciones inmensas.

Este ano, su domicilio y su despacho fueron materialmente invadidos a cada llegada del cartero por miles de envios, en total mas de treinta y cinco mil. Con ayuda de algunos amigos, y corriendo él con los gastos, todos los anos publica un anuario de las pinturas de los ninos, donde agrupa las reproducciones de los mejores cuadros y dibujos infantiles del ano.

Recientemente, para probar a los escépticos que los ninos de la India podian pintar y dibujar sin la ayuda de sus padres o de sus maestros, organizó un concurso de pintura en un local. Aquel dia le he visto pasearse en la inmensa sala, en la que estaban trabajando dos mil ninos, que manejaban la pintura y algunos chupaban sus pinceles, y le oi murmurar: „Ah, estos chiquillos, cómo saben hacerse querer!"

Y esa es toda su recompensa. Gracias a él, los chiquillos del mundo entero se aproximan unos a otros, y miles de ellos le escriben a su „Chacha" (tio) shankar para contarle sus esperánzas y sus ilusiones. Y como debia declarar el Ministro de Educación Nacional de la India antes de la distribución de los premios a los laureados de la Exposición: „Quién sabe si esta unión de millares de ninos en la actividad creadora no alcanzara también con su aureola dorada al espiritu de los adultos.

LATINOAMERICANOS POLIGLOTAS

Una reciente encuesta en las escuelas de México ha revelado que el 42% de los alumnos de las escuelas secundarias hablan un idioma extranjero, generalmente el inglés. Se ha notado que la ensenanza de los idiomas extranjeros también se desarrolla rapidamente en Panama y Cuba. La popularidad del estudio de los idiomas se explica por el desarrollo de las relaciones internacionales en materia de comercio, técnica y comercio en esa región del mundo.

UNA SOCIEDAD DE GALES ORGANIZA UNA REUNION INTERNACIONAL

La Pembroke Dock International Friendship Society, organización galesa constituida para fomentar la comprensión internacional, invita a los jóvenes de todos los paises a participar en una reunión mundial de la amistad, que tendra lugar en Pembroke, Pais de Gales, del 20 de julio al 4 de agosto.

Los autores de esa iniciativa organizaran conferencias, funciones de cine y excursiones a sitios de interés. Indican en su invitación que seria preferible que los jóvenes designados para participar en esa reunión comprendan el inglés y puedan expresarse en ese idioma. La Friendship Society ha tomado medidas para que los jóvenes que deseen pasar unos dias de vacaciones en la región, después de la reunión, puedan hospedarse en casas particulares, en hostelerias o en campos de voluntarios. El secretario honorario de la Sociedad, senor Islwyn Griffiths, 45 Dimond Street East, Pembroke Dock, Wales, dara mas amplios informes a cuantas personas u organizaciones se las pidan.

CINCO MILLONES DE VISITANTES EN LOS MUSEOS HUNGAROS

La popularidad de los museos crece constantemente en Hungria, donde durante los dos ultimos anos museos y galerias fueron visitados por mas de cinco millones de personas.

La capital cuenta hoy viente museos, o sea dos veces mas que antes de la guerra, y cada ciudad importante posee su proprio museo, generalmante dedicado a colecciones arqueológicas, históricas y folklóricas.

FESTIVAL CINEMATOGRAFICO CANADIENSE

Este ano el certamen cinematografico del Canada, cuyos premios se otorgaran este verano en Ontario con motivo del Stratford Shakespearian Festival, incluye una nueva categoria, la de las peliculas hechas especialmente para la televisión.

Patrocinado por la Asociación Canadiense de Educación Fundamental, por el Instituto Cinematografico del Canada y por la Fundación Canadiense, este certamen tiene por objeto llamar la atención del publico sobre peliculas de calidad; favorecer la producción de mejores peliculas y fomentar por parte de las organizaciones sociales, empresas industriales y autoridades gubernamentales una mayor utilización de la cinematografia.



Ex-president Truman is thans een toerist: met vrouw en dochter reist hij door Europa, maar overal wordt hem een hartelijk welkom toegeroepen. Hierboven drommen Parijzenaars samen als hij op het Gare du Nord arriveert.

Burgerlijke Stand

Geboorten

Mederline Asis geb. 25-5-56 dr.v. Paesch, Leonardo en Apostel, Alicia Theodora; Ponton.

Sira Candita geb. 23-5-56 dr.v. Quandus, Dora; Seroe Preto 3.

Decidelia Caroline Rosaria geb. 23-5-56 dr.v. Molina, Philippus Gregorious en Albus, Simon; Nicaraguastraat 10.

Jimmy Roland geb. 18-5-56 zn.v. Schmidt, Paul Alexander en Taylor, Olga, Amandelstraat 8.

Hubert Dominico geb. 26-5-56 zn.v. Salazar, Dalmacio Dominico en Richardson, Dorothy Beatrice, Schoolstraat 7.

Goswino Adolfo geb. 25-5-56 zn.v. Oduber, Adolfo Ricardo en Croes, Regina; Papilon 110.

Norman Raymond geb. 25-5-56 zn.v. Tromp, Severino en Gonzalez, Florentina Benilda; Koningstraat 552.

Nariano geb. 28-5-56 zn.v. Donata, Domingo en Koca, Eugenia; Seroe Patrisji 17.

Ludwina Maria geb. 23-5-56 dr.v. Ras, Julianita; Nune 3.

Zweshy Juliette geb. 25-5-56 dr.v. Beeldsnijder, Emanuel Leonard en de Mee, Cynthia Arlette Augusta; Druivenstraat 20.

Winston Lennox geb. 18-5-56 zn.v. Jasper, Ned en Debique, Rita Thelma; Juana Morto 47.

Lisa Marlene geb. 21.5.56 dr.v. Crawley, Thomas Bryson en Vollweiter, Christina; Bung: 516.

Peter Bernard geb. 18-5-56 zn.v. Mongroo, Bernard en De Freitas, Mary; Standardville 13.

Errol Allen, geb. 24-5-56 zn.v. Hopmans, Wilhelmus Cornelius en Vrolijk, Andrea; Tulpenstraat 1.

Jeanine geb. 26-5-56 dr.v. van der Kuyp, Johan en Tai-A-Pin, Georgine Helene; Beatrixstraat 4.

Alexandra Astrid geb. 23-5-56 dr.v. Chehin, George Edgard en Mansour, Jamiele; Lago Heights 723.

Yvette Jewel Amilie geb. 22-5-56 dr.v. Emanuel, Louis Albert en Gibbs, Mary Rosalie Isabel; Nieuwe Weg 13.

Victor Bonifacio geb. 25-5-56 zn.v. Tromp, Maria Clarita; Piedra Plat 566/Hooiberg 1.

Lucia Agnes Reinarda geb. 28-5-56 dr.v. van der Hilst, Reinoud Willem Richard en Chin-A-Loi, Bernadette Johanna Maria; Kamerlingh Onnesstraat 11.

Barbara Elvira geb. 24-5-56 dr.v. Comet, Holbert Clyde en Lewis, Elvira Felicita; Bernardstraat 166.

John Montero geb. 29-5-56 zn.v. Suares, Waldo Wellington Emberg en Cangieter, Eugenie Masionel; St. Maartenstraat 755.

Maria Margaretha geb. 27-5-56 dr.v. Lacle, Leonardo en Croes, Maria; Spinozastraat 13.

Maura Christina geb. 24-5-56 dr.v. Ras, Juan en Tromp, Maria Frida; Nooiberg 881.

Mervelyn Marijke geb. 30-5-56 dr.v. Solognier, Frederico Felipe en Geerman, Rubi; Piedra Plat 131.

Glen Efrein geb. 29-5-56 zn.v. Maasdamme, George Willem Alfred en Rodriguez, Corinn Beatriz; Koningstraat 54.

Aviena Maria geb. 24-5-56 dr.v. Comelis, Comelis Eugenio en Statia, Anna Maria Anselma; Bernardstraat 196.

Beda Teresita Cornelia geb. 27-5-56 dr.v. Geerman, Floriano en Ras, Cosma; Sta. Cruz 304.

Kevin Randall geb. 28-5-56 zn.v. Richardson, Alvan Bruno en Cannegieter, Iona Bernadine; Cadushistraat 4.

Andres Fernando geb. 30-5-56 zn.v. Tromp, Serapio en Boekhoudt, Tomasina; Matividiri 35.

Johona Jacoba geb. 31-5-56 dr.v. Woudenberg, Gerardus Johannes en Huntington, Gloria Marguerita; Verriestraat 37.

Ivo Francisco geb. 17-5-56 zn.v. Bryan, Edith Virginia; Zuidstraat 22.

Shirley Veronica, Dianne geb. 11-4-56 dr.v. Brooker, Linno Pauline; Bernardstraat 316.

Frederik Philip geb. 1-6-56 zn.v. Tromp, Felipe Benito en Gomez, Riselia Candelaria; Ponton 65.

Huwelijken

Arends, Mario en Webb, Maria Tomasa geh: 26-5-56; Kudawecha 32.

Croes, Mauricio en German, Marcela geh: 26-5-56.. Maria Maai 21.

Farrell, James Nathaniel en Richardson, Viola Cornelia geh: 26-5-56; Village Noord 55.

Dorothal, Hendrik Idelfonso en Evertsz, Agata Norma geh: 26-5-56; Juana Morto 149.

Ponsen, Overto Leovigildo en Oduber, Emma Clemencia Geertruida Nathalia geh: 29-5-56; Nassaustraat 63.

Croes, Bibiano Francisco en Tromp, Maria del Carmen geh: 30-5-56; Piedra Plat 21.

Overlijdens

Zievinger, Domingo Alexander geb. 4-8-1938 overl. 23-5-56 zn.v. Zievinger, Marcelo Nassaustraat 173.

Jacopucci, Pedro Rosendo geb. 26-4-56 overl. 29-5-56 zn.v. Jacopucci, Francisco Catiri 41.

Horomo, Cerilla geb. 9-7-83 overl. 30-5-56 dr.v. Horomo, Daniel (overleden) Zeewijk 2.

Scholten, Anton Lourens geb. Lampe, Sarah Geraldina Oude School 6-12-74 overl. 28-5-56 echtgenoot van Lampe, Sarah Geraldina Oude Schoolstraat 2.

Een levenloos geboren kind uit Winterdal, Marianita echtge.v. Werleman, Jan Nicolaas op 30-5-56 te Sabana Basora 7.

PEPITA

Por CHIC YOUNG



E anochi tabata trankilo y tur hende ta drumi, manera ta sigur. Solamente Pepita ta lanta atrobe y segun ele e ta tende algo y pesei e ta cuminza sakudi Lorenzo pa lantele di sonjo y ta bisele: „Mi a sinti boroto pafor."

Lorenzo cu ta [illegible] un sonjo profundo y no kier wordu molestia ta contesta mitar na sonjo: „Lo ta e aire." Pero Pepita cu no ta conforme cu e contesta aki ta sigui sakudi Lorenzo y ta bolbe bisa: „Ta parce manera cu un hende ta camna ...." Pober Lorenzo no sa kiko pa haci pa stop Pepita di lantele di sonjo y e ta responde: „Lo ta un raton." Pepita ta sigui pusha Lorenzo te cu e ta tumbele fei cama y ta bisa: „Ainda mi ta tendele." Ora Lorenzo a cay di cara na suela fei di e cama cu e la mira strella e ta contesta: „No ta nada." Tur esaki Lorenzo ta drei contesta Pepita solamente pa e no tin cu bay mira ta kiko ni pa e no tin cu lanta di su sonjo doeshi, pero por fin Pepita a logra fadele te cu ela dicidi di bay mira toch pa e complace Pepita y ora e ta bahando trapi di nan camber, Pepita ta para den porta y ta bisele: „Loke a pasabo ta cu bo tin miedo cu lo e ta ladron."